

Posudek školitele na bakalářskou práci

Využití léčebné rehabilitace u pacientů s mentální anorexií

Autorky Michaely Ulrichové

Práce má rozsah 81 stran včetně barevných příloh demonstrující posturální odchylky pacientek (pro dokumentaci anonymizovaných fotografií je k dispozici informovaný souhlas pacientek i jejich rodičů). Výsledek je plně v souladu s prvoplánovým schématem – nastudovat podrobně nečetné světové písemnictví a zvolený cvičebně – rehabilitační program aplikovat v klinických podmínkách za supervize ošetřujícím personálem a souhlasu pacientek, rodičů i primáře. Tedy téma, které by stačilo na PhD. Téma práce si autorka zvolila sama po zkušenosti práce na oddělení dětské psychiatrie v rámci dobrovolnického centra.

Teoretická část o rozsahu 14 stran přináší ucelený pohled na problematiku mentální anorexie z více aspektů. Speciální část se pak zabývá pohybovou aktivitou a zátěžovým testováním těchto pacientek z pohledu odborného písemnictví od obecné zátěžové patologie u pacientek v těžké malnutrici až po speciální fyzioterapii a Body Awareness Therapy založené na zásadách specifické psychiatrické fyzioterapie v ČR příliš nerozšířené. Referenční seznam zahrnující 41 položek zahrnuje naprostou většinu prací dostupných v poslední dekádě na toto téma ve světovém písemnictví. Autorka dokázala na jedné straně ukázat benefity pro prevenci osteoporózy, zlepšení vnímání vlastního těla, bodystyligu odporovým tréninkem, socializaci pacienta. Pro můj předpoklad, že lze zabránit abstinenčnímu syndromu z nedostatku beta endorfinu při prudkém vysazení pohybové aktivity na začátku léčby, nenašla autorka oporu v písemnictví.

Kapitola 4.5 Fyzioterapie zaměřená na symptomy provázející mentální anorexií (str. 34 -38) je napsána tak erudovaně, že ji autorce doporučuji samostatně publikovat jako přehledový článek – pokud je mi známo, v našem písemnictví toto téma není vůbec zpracováno.

Na druhé straně jasně jsou v práci přiměřeně zdůrazněna rizika pohybové aktivity u pacientek s extrémní vagotonií, metabolickým rozvratem, komorbiditami v podobě psychotických poruch. Autorka si je rovněž vědoma zkratkovité snahy pacientek o výdej energie v podobě tzv. komplulzivního cvičení, provozovaného při hospitalizaci často na toaletě.

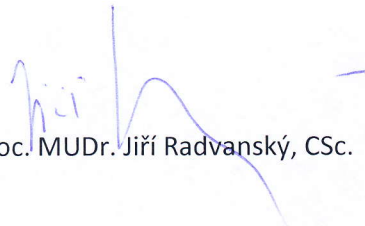
Praktická část obsahuje kasuistiky šesti pacientů vhodných pro indikaci cvičení, kteří (stejně jako ošetřující lékař a zákonní zástupci) souhlasili s účastí a absolvovali deset cvičebních lekcí. K tomuto účelu autorkou vypracovala deset podrobně popsaných lekcí po 45 minutách, realizovaných třikrát týdně, logicky gradovaných, s prvky kondičními, balančními, dechovými cviky, strečinkem a jógy. Na závěr provedla podrobnou evaluaci samotnými pacientkami. Jako vedlejší produkt práce se ukázaly závažné posturální poruchy u pěti ze šesti pacientek – dvě skoliózy vyžadující další léčbu a tři závažné posturální poruchy, rovněž vyžadující léčbu v pohospitalizační fázi. Návrh cvičení, to že žádná z pacientek nezpomalila vzestup hmotnosti, dobrá subjektivní

akceptovanost a vysoký výskyt posturálních poruch u pacientek s jasně definovanou psychiatrickou diagnózou jsou natolik prioritním zjištěním, že doporučuji autorce po minimálním dopracování publikovat výsledky v impactovém časopise.

Práce po stránce odborné, věcné i jazykové překračuje požadavky na bakalářskou práci a doporučuji ji hodnotit známkou výbornou.

Pro autorku mám otázku jestli je někde v písemnictví hodnocena četnost a struktura posturálních poruch pacientek s MA – mně se takovou práci podařilo nalézt.

V Praze dne 6.5.2015



Doc. MUDr. Jiří Radvanský, CSc.